

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 351/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. augusta 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti R., s. r. o., Ž., zastúpenej advokátkou JUDr. K. M. P., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci nezávislým súdom zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20 S 17/2010 zo 14. marca 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti R., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. mája 2011 doručená sťažnosť spoločnosti R., s. r. o., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci nezávislým súdom zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy

uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 20 S 17/2010 zo 14. marca 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 20 S 17/2010 o žalobe spoločnosti B., s. r. o. (ďalej len „žalobca“), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Ž. (ďalej len „stavebný úrad“) sp. zn. 2009/01724/KRA z 9. októbra 2009 sťažovateľka vystupuje v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Prerokovanie predmetnej veci bolo podľa sťažovateľky pôvodne ako zákonnej sudkyňi pridelené JUDr. E. Č., ktorá však na základe uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky č. 1132 z 10. februára 2011 bola dočasne pridelená na výkon funkcie sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na obdobie od 15. februára 2011 do 31. mája 2011. Vzhľadom na uvedenú situáciu predseda krajského súdu prijal 22. februára 2011 s účinnosťou od 1. marca 2011 dodatok č. 2 k rozvrhu práce krajského súdu na rok 2011 (ďalej len „rozvrh práce“), pričom na základe tohto dodatku sa predsedom senátu „20 S“ stal na obdobie do 30. apríla 2011 sám predseda krajského súdu JUDr. K. Dňa 14. marca 2011 krajský súd vydal napádané uznesenie č. k. 20 S 17/2010-147, ktorým odložil vykonateľnosť rozhodnutia stavebného úradu sp. zn. 2009/01724/KRA z 9. októbra 2009, pričom toto uznesenie podpísal ako predseda senátu JUDr. K.

Sťažovateľka v sťažnosti podanej ústavnému súdu namieta, že vec vedená krajským súdom pod sp. zn. 20 S 17/2010 nebola po odchode pôvodnej zákonnej sudkyne pridelená transparentným spôsobom, a to náhodným výberom pomocou elektronických prostriedkov, a teda v tejto veci tak podľa jej názoru rozhodol nezákonný sudca.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Dodatok č. 2 k Rozvrhu práce na rok 2011 pre Krajský súd v Žiline bol prijatý v rozpore s ust. § 51 ods. 4 a § 51 ods. 2 zákona o súdoch, pretože už pridelená vec zákonnému sudcovi nebola v čase jeho dlhodobej neprítomnosti pretrvávajúcej šesť týždňov prerozdelená náhodným výberom. Vo veci začal takto konať ako predseda senátu sám predseda súdu, ktorý si v podstate sám pridelenú vec sťažovateľky administratívnym úkonom a sám začal vo veci konať a vydal rozhodnutie o odložení vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu.“

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1/ Základné právo R., s. r. o., Ž... na prerokovanie veci nestranným a nezávislým súdom podľa čl. 46 ods. 1 a základné právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn 20 S/17/2010 zo 14. 03. 2011 porušené bolo.

2/ Uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20 S/17/2010-147 zo 14. 03. 2011 zrušuje a prikazuje vec znova prejednať a rozhodnúť.

3/ R., s. r. o., Ž... priznáva finančné zadostučinenie vo výške 3.000,-EUR..., ktoré je Krajský súd v Žiline povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacoch od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ Krajský súd v Žiline je povinný v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu nahradiť trovy konania R., s. r. o. na účet právnej zástupkyne JUDr. K. M. P. tak ako budú vyčíslené na výzvu Ústavného súdu SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania je sťažovateľkou namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí nezávislým súdom zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy uznesením krajského súdu sp. zn. 20 S 17/2010 zo 14. marca 2011, k porušeniu ktorých malo dôjsť tým, že v danej veci podľa sťažovateľky nerozhodol zákonný sudca krajského správneho súdu.

Ústavný súd konštatuje, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 20 S 17/2010 konal o žalobe žalobcu podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku [ďalej len „OSP“ (správne súdnictvo)], na základe ktorej preskúmaval zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, a to rozhodnutia stavebného úradu. Z uvedeného je teda nepochybné, že v danom prípade išlo o vec, o ktorej mal konať a rozhodnúť trojčlenný senát krajského súdu, ktorého všetci traja členovia boli v zmysle ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) v danej veci zákonnými sudcami.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o súdoch zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Podľa § 246b ods. 1 OSP pri preskúmaní rozhodnutí a postupov správnych orgánov súdy konajú a rozhodujú v senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) zákona o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa

podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade dlhodobej šesť týždňov presahujúcej neprítomnosti zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená.

Ústavný súd v záujme posúdenia prijateľnosti sťažnosti na ďalšie konanie si vyžiadal od krajského súdu vyjadrenie k otázke posúdenia prerozdelenia veci náhodným výberom vzhľadom na dlhodobú neprítomnosť pôvodnej zákonnej sudkyne JUDr. Č. a vyjadrenie k posúdeniu otázky zákonného sudcu v označenom konaní vo vzťahu k rozvrhu práce.

Podpredsedníčka krajského súdu JUDr. E. K., poverená zastupovaním predsedu súdu, listom sp. zn. Spr. 325/2011 z 27. júna 2011 predložila ústavnému súdu rozvrh práce týkajúci sa pravidiel určovania zákonného sudcu, personálne obsadenie jednotlivých súdnych oddelení a ich označenie, zaradenie sudcov do kolégií krajského súdu, prílohu č. 4 obsahujúcu menoslov členov senátov súdnych oddelení „20 SW“ a „21 S“ a vyjadrenie k prerozdeleniu napadnutej veci náhodným výberom pre dlhodobú neprítomnosť zákonnej sudkyne JUDr. Č.

Z bodu II.3 uvedeného rozvrhu práce krajského súdu vyplýva, že súdne oddelenie „20 S“ tvoria títo členovia senátu: JUDr. E. Č. (predsedníčka senátu, ktorá riadi a organizuje činnosť senátu), JUDr. J. M. (členka senátu) a tretím členom tohto súdneho oddelenia bol vždy iný sudca podľa prílohy č. 4 k predmetnému rozvrhu práce, a to v tejto prílohe v presne určenom časovom období.

Vzhľadom na skutočnosť, že predsedníčka senátu „20 S“ JUDr. E. Č., riadiaca činnosť tohto senátu, bola v čase od 15. februára 2011 do 31. mája 2011 dočasne pridelená na výkon funkcie sudcu najvyššieho súdu, predseda krajského súdu dodatkom č. 2 k rozvrhu práce s účinnosťou od 1. marca 2011 do 30. apríla 2011 zmenil bod II.3 rozvrhu práce, a to tak, že namiesto JUDr. E. Č. sa predsedom senátu s riadiacou právomocou k činnosti tohto senátu stal predseda krajského súdu JUDr. J. K. a členkami senátu boli JUDr. J. M. a JUDr. E. Š.

Z predmetného vyjadrenia tiež vyplýva, že zákonnými sudcami vo veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 20 S 17/2010 boli všetci členovia tohto senátu (§ 3 ods. 3 zákona o súdech), pretože tomuto senátu bola vec pridelená. Odchod, resp. dlhodobá neprítomnosť len jedného člena z tohto trojčlenného senátu ešte nemala automaticky za následok aj stratu zákonného sudcu v tejto veci, pretože k tej by došlo až v prípade odchodu, resp. dlhodobej neprítomnosti všetkých troch členov tohto senátu, ktorému bola vec pridelená, a ktorí boli z tohto titulu všetci v danej veci zákonnými sudcami. Inými slovami, až v prípade dlhodobej, viac ako šesť týždňov trvajúcej neprítomnosti všetkých troch sudcov „zákonného“ senátu by prichádzala do úvahy aplikácia § 51 ods. 4 písm. a) zákona o súdech, ktorého sa sťažovateľka dovoľáva.

Keďže v období od 15. februára 2011 do 31. mája 2011 bol na základe zákonnej zmeny rozvrhu práce predsedom senátu „20 S“ JUDr. J. K., ktorý súčasne riadil a organizoval činnosť tohto senátu, a teda ako člen tohto senátu bol v uvedenom období aj zákonným sudcom vo veci vedenej pod sp. zn. 20 S 17/2010, tak aj sťažovateľkou napádané uznesenie sp. zn. 20 S 17/2010 zo 14. marca 2011 bolo prijaté zákonným sudcom, t. j. zákonným senátom.

K námietke sťažovateľky, že napadnutá vec nebola po odchode pôvodnej zákonnej sudkyne pridelená náhodným výberom pomocou elektronických prostriedkov a v tejto veci mal podľa jej názoru rozhodovať nezákonný sudca, ústavný súd zistil, že nedošlo k porušeniu ustanovenia § 51 ods. 4 písm. a) zákona o súdech, keďže vzhľadom na dlhodobú neprítomnosť JUDr. Č. (od 15. februára 2011 do 31. mája 2011) nebol dôvod napadnutú vec prerozdeliť náhodným výberom, pretože predmetná vec bola už 21. mája 2010 pridelená ako sudkyňi spravodajkyňi JUDr. J. M.

Rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 20 S 17/2010 zo 14. marca 2011 považuje podpredsedníčka krajského súdu za zákonné, keďže krajský súd rozhodol v senáte, kde zákonnými sudcami boli všetci sudcovia určení rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v senáte a vec referovala sudkyňa spravodajkyňa JUDr. M.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup alebo rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

Vzhľadom na uvedené sa námietky sťažovateľky javia ako nedôvodné, a preto ústavný súd jej sťažnosť už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadošťučinenia, ako aj úhrady trov právneho zastúpenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2011